

NOU D'OCTUBRE

PÀG. 4
ENTREVISTA A JOAN TARDÀ

«És imprescindible tenir poder polític i econòmic des del País Valencià per parar el cop i posar les bases d'un nou model econòmic»

ELS PAÏSOS CATALANS: UNA QUIMERA AL COR, UNA REALITAT AL CAP

«Perquè volem el pa sencer, com ens va ensenyar l'Ovidi, i no trairem la memòria dels absents»

Explicava Pere Calders que cadascú basteix les seves quimeres d'acord amb les seves il·lusions més recòndites. I potser els Països Catalans són això, una quimera, una il·lusió que duem a dintre el cor, i ara ha arribat l'hora que passi a ser una realitat al nostre cap.

Perquè, malgrat tots els intents de secessionisme polític i lingüístic, som aquí encetant el segle XXI i no hem desaparegut. Som una nació amb mil anys d'història, som el bressol de la democràcia continental de l'era moderna, hem fet aportacions extraordinàries al patrimoni de la humanitat. Aquests són els nostres arguments, les nostres paraules, el nostre bagatge cultural i polític. Els Països Catalans som una aposta de futur i progrés. Ho va dir Pere Quart: «Catalunya, València, les Illes, la Gran Catalunya, amb la gent i la terra i la llengua. I el passat i el present. I el futur que ens espera, bo o dolent, infal·lible!» Potser cal afegir a aquests versos la Catalunya del Nord, la Franja de Ponent i l'Alguer, per completar el mapa, amb la vènia del gran Joan Oliver.

La nostra llengua, el català, la llengua d'Ausiàs Marc, Joan Martorell, Ramon Llull, Manuel de Pedrolo, Vicent Andrés Estellés, Maria Mercè Marçal, Jaume Cabré i tants altres autors i autores, reconeguts arreu del món. És un dels nostres senyals d'identitat més signifi-

catius. És la llengua pròpia de més d'onze milions de persones, ja que els Països Catalans tenen més habitants que Portugal i Irlanda. El català el parlem vora vuit milions de persones, cosa que ens situa una altra vegada per sobre de molts països de ple dret. Sense oblidar que som onze milions de vots, de consumidors. I entre altres factors econòmics importants tenim els ports més importants de la Mediterrània.

Perquè volem el pa sencer, com ens va ensenyar l'Ovidi, i no trairem la memòria dels absents. Ni deixarem a la cuneta els que han estat els nostres companys i companyes de viatge durant dècades. Ens ho va dir Joan Fuster: «Per a tots els catalans, per a tots els catalanoparlants, només hi ha una resolució clara: facin veritats o novel·les, quadres o escultures, política o política, la disjuntiva final és aquesta: o Països Catalans o 'regionalisme' en el mal sentit de la paraula».

I perquè aquesta quimera, aquesta il·lusió sigui una realitat, el Nou d'Octubre tenim una altra cita a València, tant important com la de l'Onze a Barcelona. Sabem que us estimeu el País Valencià, la vostra lluita ho confirma, us necessitem per recórrer plegats els carrers del Cap i Casal. No oblidem que, sense el País Valencià, Catalunya mai no serà lliure i completa.

GEMMA PASQUAL
Esriptora
@GemmaPasqual

I QUÈ PASSARIA AMB L'ECONOMIA VALENCIANA?

Joan Veà
secretari de Política
Econòmica d'ERPV
@jveab

► **El principal client** i proveïdor de l'economia valenciana és Catalunya. Aquest és un fet que va suposar unes vendes per a l'economia valenciana de 6.600 milions d'euros a Catalunya i unes compres de 3.500 milions d'euros l'any 2010. Així doncs, que el nostre principal mercat entre en un procés d'independència hauria de generar reflexions al voltant dels nous possibles escenaris.

En la meua opinió, existeixen dos possibles escenaris: el primer que, quan Catalunya s'independitza, l'Estat espanyol aconseguisca fer-la fora de la UE, bloquege les fronteres i impose

aranzels al comerç. En aquest escenari, l'economia valenciana passaria una crisi molt important, ja que dificultaria l'accés dels nostres productes al nostre principal mercat, així com ens obligaria a incórrer en més costos per exportar cap a Europa.

El segon escenari és el d'una Catalunya independent, però dins la UE, per tant les relacions econòmiques sofriran pocs canvis. Amb el previsible augment de la renda a Catalunya, conseqüència del final de l'espòli fiscal, s'obririen noves oportunitats de negoci que les empreses valencianes podrien explotar.

És a dir, per a l'economia valenciana la independència de Catalunya no és cap assumpte menor. Ens juguem el futur de molts treballadors si l'espanyolisme més ranci torna a guanyar.

ERO DE RTVV: DE SAQUEJOS I SADISME

Anna Peña
Periodista
@valencianna

► **El passat 22 d'agost**, de matinada, el consell d'administració de RTVV aprovava (només amb els vots del PP) l'ERO que suposarà l'acomiadament de 1.198 treballadors de l'ens. Dies més tard, 54 treballadors de Canal 9 eren expedientats per l'empresa per defensar els seus drets laborals, acusant-los de falta molt greu i amb l'amenaça de ser acomiadats sense indemnització.

Per si això fóra poc, setmanes

més tard, després d'una protesta en un directe a l'aeroport de l'Altet, 6 treballadors eren també expedientats (sense trobar-se alguns ni tant sols al lloc dels fets). Mentrestant els 118 directius estan fora de l'ERO i continuaran gestionant una plantilla de menys de 500 treballadors.

Amb aquest ERO, es completa la destrucció premeditada de la radiotelevisió pública dels valencians, iniciada fa més de 10 anys pel govern de Zaplana, en no poder privatitzar la seua gestió. Ara, mentre els valencians perdem un servei públic més, el

dels mitjans de comunicació, els treballadors pateixen el sadisme de l'empresa sent expedientats com a represàlia, o sense saber el seu futur perquè l'empresa es nega a comunicar la llista d'afectats, que en tot cas serà incert amb la destrucció de la indústria audiovisual valenciana per culpa del robatori continuat dels qui si són culpables de la desfeta d'RTVV: els qui l'han saquejada.

la humanitat
ÉS UNA PUBLICACIÓ
D'ESQUERRA REPUBLICANA

— **Editors** Oriol Amorós i Guillem Clapés
Directora Anna Peña

— **Redactors** Francesc Galiano,
Anna Peña, Aina Requena, Joan Veà
Disseny Glòria Comellas
Tancament Santi Bracons

— **Redacció**
Esquerra Republicana del País Valencià
Erudit Orellana, 10, 1r. 46008 València
96 351 04 08 | paisvalenciav@esquerra.org

— **Dipòsit legal** B-28504-2012
Impressió Imprintsa

MANIFEST DE LA DIADA: NOSALTRES, ELS FUSTERIANS

Compartim el marc nacional dels Països Catalans com l'àmbit de la nostra activitat política i l'objectiu de la independència per al conjunt de la nació catalana

**facebook.com/
NosaltresElsFusterians**
nosaltreselsfusterians@gmail.com

► «**Nosaltres, els fusterians**» és una iniciativa conjunta del Moviment de Defensa de la Terra (MDT), Esquerra Republicana del País Valencià (ERP), el Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN) i Solidaritat per la Independència (SI), per tal

de difondre el pensament fusterià, el qual és a la base de les nostres respectives organitzacions: compartim el marc nacional dels Països Catalans com l'àmbit de la nostra activitat política i l'objectiu de la independència per al conjunt de la nació catalana.

Per això, tenim el projecte d'anar bastint un referent polític unitari al País Valencià, en una línia d'alliberament social i nacio-

nal, per tal que el poble treballador valencià no es quede despenjat políticament del seu àmbit natural de pertinença i assumezca l'objectiu de la independència, tal com ja es fa massivament al Principat de Catalunya.

L'Estat espanyol és una construcció burgesa que es troba en fallida, que ens furta cada any als valencians i valencianes 6.500 milions d'euros que ixen i no retor-

nen, i que està en un procés sense aturador de desfeta dels drets socials aconseguits per les classes populars.

És per això que, en aquesta Diada del 9 d'Octubre, cridem el poble valencià a manifestar-se contra l'espoliació i contra l'explotació i a lluitar unitàriament per la independència, perquè amb ella podrem aturar aquest procés capitalista salvatge i aconseguir unes condi-

cions de vida i de treball més favorables per al conjunt de la població. I amb la independència, també, i només amb ella, podrem garantir la continuïtat de la nostra llengua i cultura.

València, 9 d'octubre de 2012

**Contra l'espoliació i l'explotació.
Junts per la independència**

AMB SOBIRANIA ECONÒMICA, ESCOLA PÚBLICA DE QUALITAT

«L'escola és una prioritat estratègica, és el fonament d'una societat avançada, lliure i democràtica»

Francesc Galiano
Secretari d'Ensenyament
d'ERP
@pacogaliano

► **Quina indústria volem**, quina agricultura, quins serveis? A quina societat aspirem? Una societat del benestar, justa i igualitària? Una societat neoliberal, individualista, classista? Aquestes preguntes i les seues respostes obeeixen al sistema educatiu que siguem capaços de construir i de finançar perquè qualsevol societat es fonamenta en el seu model educatiu. És cosa de tothom, perquè afecta tothom.

Un dels «èxits» ideològics del PP ha estat aconseguir la desmobilització social en allò que afecta al procés de privatització del sector públic. Ha restringit a l'àmbit de la conflictivitat laboral les successives retallades en els serveis públics per presentar-ho com a inevitable, com si no influïra en tota la societat. La dreta lliura la ba-

talla ideològica amb la pretensió d'instalar la resignació entre les classes populars. I ací és on hem de posar l'atenció: el manteniment de l'escola pública, la sanitat, els serveis socials, les infraestructures viàries, la gestió del medi ambient... és una qüestió política i social de primer ordre que afecta la qualitat de vida, el benestar i l'economia de tots els valencians i valencianes. Les retallades són ideològiques.

Per a Esquerra Republicana l'escola és una prioritat estratègica, és el fonament d'una societat avançada, lliure i democràtica. Al País Valencià treballarem per consolidar un sistema educatiu propi com a eina bàsica per a la construcció nacional, la justícia i cohesió social i la recuperació econòmica. I a fi d'aconseguir-ho calen re-

formes i inversions per a les quals els valencians hem de disposar dels impostos que paguem ja que només el país que disposen dels seus recursos poden fer polítiques d'esquerres.

D'altra banda, tenim ben present que l'educació pública ha de procurar l'èxit educatiu de tot l'alumnat i ha de promoure l'excel·lència com a fonament de superació de les desigualtats socials i assegurar la igualtat d'oportunitats. No podem admetre una escola de primera i una altra de segona.

Per contra, el Govern valencià segueix una política educativa irresponsable que ens condemna al fracàs i a la fractura social. Ha aprofitat la situació conjuntural per prioritzar la mercantilització i dualització de l'educació en benefici dels seus, la classe dominant valenciana, per a qui executa el seu projecte.

Mostra eloqüent d'açò és la continuïtat aquest curs 2012-2013 del desmantellament de l'Escola pública: 11% de fracàs escolar en l'última dècada; pla

de plurilingüisme a costa de l'únic model d'excel·lència educativa, les línies en valencià; 18.000 alumnes en barracots; increment d'un 20% d'alumnes per aula; 4.500 professors menys; famílies necessitades sense beques de transport i menjador; augment continuat dels concerts amb centres privats; travassament de matriculació de la pública a la concertada trencant trenta anys d'acords; segregació escolar d'alumnat amb dificultats d'aprenentatge, desfavorits socialment i estrangers a la pública; elitització de la Universitat pel cost de les titulacions i pèrdues del 51% en beques; Centres d'Iniciativa Social (CIS) on empreses utilitzaran sòl públic per construir col·legis concertats.

Sobren les raons però falta la conscienciació ciutadana que administrar el que paguem nosaltres el valencians és decidir el nostre propi futur més lliure, més culte. Endavant per una escola pública valenciana en català, de qualitat i laica.

ENTREVISTA

JOAN TARDÀ

Està servint la crisi de pretext per desballestar l'estat de benestar i recentralitzar l'estat?

Dit ras i curt, estem en estat de guerra. En el tauler hi ha plantejat un conflicte provocat per qui pretén aconseguir una immensa transferència de capital des de l'àmbit públic al privat, la qual cosa exigeix el desballestament de l'estat del benestar. No es tracta d'un pretext, sinó d'una necessitat del capital per fer possible el manteniment dels ín-

dex d'acumulació de beneficis. És un escenari conseqüència de la perversitat d'un sistema econòmic que metabolitza les crisis sistèmiques a través del dolor humà: de la mateixa manera que milions de joves van haver de matar-se fa només seixanta anys als camps d'Europa, en el context actual les víctimes són l'estat del benestar, la regressió dels drets socials, la pèrdua de qualitat democràtica i un disseny de societat postcrisi dualitzada, de «campi-pugui». Sofriment humà, vaja!

Quines eines polítiques tenim per fer-hi front?

Crec que com en el Madrid assetjat pels feixistes, la consigna hauria de ser la del «No passaran». Qualsevol pas enrere en els drets socials representa una llosa que podem triar anys a treure'ns de sobre. Cal centrar-nos en les mobilitzacions en defensa de les parets mestres de l'estat del benestar. Si assolim escenaris de permanent mobilització i de consciència sobre la magnitud de la penyora que volen que paguem, el canvi polític serà inevitable. En aquest sentit, és imprescindible guanyar la batalla ideològica a la dreta i fer arrelar en l'imaginari de la ciutadania la realitat de l'espoli fiscal que es pateix al País Valencià.

És possible un canvi de model productiu i de relacions econòmiques i socials?

Un canvi de model productiu requereix inversió, intel·ligència apli-

cada i temps. La inversió privada té a veure amb la conjuntura econòmica internacional, però també amb les infraestructures, per exemple. La dependència política de l'Estat espanyol és una hipoteca enorme: corredor mediterrani menyspreat, manca de control dels ports, etc. Pel que fa a la intel·ligència, la manca d'inversions en investigació i el deteriorament del sistema educatiu, l'ofec de les universitats i les noves i classistes dificultats d'accés, l'assignatura pendent de la Formació Professional, així com la davallada de recursos en polítiques actives de formació, fan pensar que anem a conformar-nos com la «maquilla» d'Europa. És imprescindible tenir poder polític i econòmic des del País per parar el cop i posar les bases d'un nou model econòmic.

El rebuig a la ILP 'Televisió Sense Fronteres' al Congrés ha tancat la porta a l'aspiració de les més de 650.000 persones que la van signar. Quin diagnòstic en fas?

ció de les més de 650.000 persones que la van signar. Quin diagnòstic en fas?

Que el Congrés dels Diputats rebutgés la ILP el mateix dia que un milió i mig de persones reclamen la independència a Barcelona denota fins a quin punt no hi ha res a fer. Primer va ser el PSOE qui va anar donant allargues i no va voler resoldre-ho quan governaven. De fet, Fernández de la Vega sempre s'hi va oposar. Ara, Ximo Puig ho reclamà al PP i foren aquests els qui s'hi negaren. A un dels dirigents del PP, dels que manen de debò al Congrés, li vaig preguntar en privat com era que ni tan sols eren capaços de donar-hi llum verda, que després ja tindrien marge per negociar. La resposta fou definitiva: «No os queremos engañar, tampoco lo haríamos».

En la teua tasca com a diputat a Madrid, quines accions del País Valencià destacaries?

Normalitzar l'acció política adreçant-la a l'àmbit de la nació completa; actuant en funció de les necessitats i demandes del conjunt dels Països Catalans. Tasca imprescindible i ingent per conformar imaginari tant al Principat, on una bona part de la ciutadania viu d'esquena al País Valencià, com en el mateix País Valencià. Les actuacions parlamentàries generalistes sempre són concebudes en clau Països Catalans —des de la reforma laboral o de les pensions fins a la política industrial o d'infraestructures— i amb l'ADN republicà i esquerrà —des del combat per la laïcitat fins al dret de les dones a la interrupció de l'embaràs—. Alhora, existeix un altre àmbit més específic propi del territori, relacionat amb la llengua, amb agressions medioambientals, amb incompliments en inversions en infraestructures o en la llei de dependència... I sobretot la denúncia de la desinversió estatal i l'espoli fiscal patits al País Valencià tal com farem el dia 9 d'octubre quan es debati en el plenari la proposta tramesa per les Corts Valencianes de modificació de la LOFCA.

«És imprescindible tenir poder polític i econòmic des del País Valencià per parar el cop i posar les bases d'un nou model econòmic»

JOAN TARDÀ
Cornellà de Llobregat, 1953

Diputat del grup d'ERC-Rcat-CatSí al Congrés. Llicenciat en Filosofia i Lletres, és professor de secundària a l'IES Esteve Terradas de Cornellà de Llobregat. Militant del PSUC (1974-1976), s'integrà a Nacionalistes d'Esquerra i a Comitè de Solidaritat amb els Patriotes Catalans. En dissoldre's NE, s'afilià a Es-

querra i n'ha estat president a Cornellà durant el període 1996-1999. Formà part del primer ajuntament democràtic de Cornellà de Llobregat, el 1979, i posteriorment va ser regidor entre el 1999 i el 2004. Des d'aleshores, és diputat d'Esquerra al Congrés. Les seves dues grans aficions són la lectura i el futbol.

VOLS SER AMIC O AMIGA D'ESQUERRA REPUBLICANA?

Omple aquesta sol·licitud i fes-nos-la arribar a:
✉ Esquerra Republicana del País Valencià:
Erudit Orellana 10, 1r
46008 València

Sol·licitud d'inscripció com a amic/amiga d'Esquerra Republicana

DADES PERSONALS Escriviu amb lletra clara i majúscules

Nom i cognoms		DNI
Adreça		Data de naixement
Codi Postal	Població	
Telèfons	Correu electrònic	

En compliment del que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de dades de caràcter personal, quedo assabentat/da que les meves dades personals queden emmagatzemades en fitxers automatitzats titularitat d'Esquerra, i que per exercir els drets d'accés, rectificació i cancel·lació que em reconeix l'esmentada Llei, cal que dirigeixi un escrit a: Esquerra, Ref. Base de dades, carrer Calàbria, 16608015 Barcelona o a administracio@esquerra.org

SIGNATURA

RESERVAT PER A LA SECRETARIA DE FINANCES I ADMINISTRACIÓ	Data d'entrada	Número d'amic/amiga
---	----------------	---------------------

